

3) дає змогу практично використати центральні аксонометричні проєкції;

4) об'єднує два методи побудови в єдиний метод.

—0—

УДК 517.944:947

МАРІЯ Д. МАРТИНЕНКО

ДЕЯКІ КРАЙОВІ ЗАДАЧІ ДЛЯ ЕЛІПТИЧНИХ СИСТЕМ

Розглядається задача про визначення розв'язку еліптичної системи рівнянь в частинних похідних другого порядку варіаційного типу від додатного визначеного функціоналу у тривимірному просторі з розрізом вздовж незамкненої поверхні типу Ляпунова за заданими на двох сторонах цієї поверхні граничними умовами типу Діріхле або типу Неймана.

1. Розглянемо еліптичну систему рівнянь другого порядку:

$$A(x, \frac{\partial}{\partial x})u(x) \equiv \sum_{i,j=1}^3 \frac{\partial}{\partial x_j} (B_{ij}(x) \frac{\partial u}{\partial x_i}) + \sum_{i=1}^3 \frac{\partial}{\partial x_i} (C_i'(x)u) - \sum_{i=1}^3 C_i(x) \frac{\partial u}{\partial x_i} + B_0 u = 0, \quad (1)$$

де $B_{ji}' = B_{ij}$, $B_0 = B_0'$ (штрихом позначено транспонування). Систему (1) запишемо у вигляді

$$A(x, \frac{\partial}{\partial x})u(x) \equiv A_0(x, \frac{\partial}{\partial x})u(x) + A_1(x, \frac{\partial}{\partial x})u(x) = 0, \quad (2)$$

де $A_0(x, \frac{\partial}{\partial x})$ - однорідний оператор другого порядку; $A_1(x, \frac{\partial}{\partial x})$ - оператор, що містить всі інші похідні, $x = (x_1, x_2, x_3)$.

Має місце така теорема.

Т е о р е м а. Нехай існує така додатна в E_3 функція $F(x)$, що

¹⁾ Система (1) - загальна система другого порядку варіаційного типу.

$$\iiint_{\infty} \frac{dx}{\mathcal{F}(x)} < \infty \quad \text{та} \quad \frac{|\det(A_0(x, 2\pi i \alpha) - \lambda I)|}{[\mathcal{F}(x)]^p |\alpha|^{4p} + \lambda^{4p}} \geq \mu > 0 \quad (3)$$

для кожної точки $x \in E_j$ і для кожної дімної точки $(\lambda, \alpha_1, \alpha_2, \alpha_3) \neq 0$; нехай λ – достатньо велике додатне число. Якщо при цьому коефіцієнти оператора $A_0(x, \frac{\partial}{\partial x})$ неперервно диференційовані три рази в E_j , коефіцієнти при похідних порядку j ($j = 0; 1$) в операторі $A_1(x, \frac{\partial}{\partial x})$ неперервно диференційовані в E_j j раз, причому коефіцієнти оператора $A_0(x, \frac{\partial}{\partial x})$ будуть порядку $O(\mathcal{F}(x))$; похідні до другого порядку від цих коефіцієнтів, коефіцієнти оператора $A_1(x, \frac{\partial}{\partial x})$ та їх похідні до другого порядку ростуть не швидше, ніж $\mathcal{F}(x)$ при $|x| \rightarrow \infty$, а система (2) являє собою систему Ейлера від додатно визначеного функціоналу, тоді існує єдина фундаментальна матриця системи (1) в рімановому просторі з простою гладкою замкненою лінією ґадування.

Доведення теореми проводиться за допомогою інтегральних рівнянь. Цей метод є узагальненням методу Д.П.Мельник відносно ріманового простору.

Далі вважаємо, що коефіцієнти системи (1) задовольняють умови сформульованої теореми.

2. Позначимо через S незамкнену поверхню типу Ляпунова, обмежену гладкою кривою $\mathcal{T}$, через $\mathcal{R}$ – дволистий рімановий простір з лінією ґадування $\mathcal{T}$, а через $H(x, y)$ – фундаментальну матрицю системи (1) у дволистому рімановому просторі, лінією ґадування є крива $\mathcal{T}$.

Розглянемо такі крайові задачі.

Задача типу Діріхле: визначити неперервно диференційований у всьому тривимірному просторі, два рази неперервно диференційований в просторі E_j зовні поверхні S розв'язок системи (1), що зникає на безмежності та приймає на даній незамкненій поверхні S задані значення f_1 та f_2 при наближенні до поверхні S по напрямку додатної та від'ємної

нормалей відповідно. Тут f_+ та f_- - неперервні функції, визначені на S , які збігаються на контурі $\mathcal{T}$, що обмежує S .

Задача типу Неймана: визначити неперервно диференційований розв'язок системи в просторі E_j , що задовольняє на поверхні S умови

$$B(y, \frac{\partial}{\partial y}) v(y) \Big|_{S_+} = f_+(y), \quad B(y, \frac{\partial}{\partial y}) v(y) \Big|_{S_-} = f_-(y), \quad (4)$$

де f_+ та f_- - задовольняють вказане вище припущення, а

$$B(y, \frac{\partial}{\partial y}) = 2 \sum_{i,j=1}^3 \tilde{B}_{ij}(y) v_i(y) \frac{\partial}{\partial y_j} + \sum_{i=1}^3 C_i'(y) v_i(y), \quad (5)$$

причому $\tilde{B}_{ij}$ однозначно визначається із співвідношення

$$-2 \sum_{i,j=1}^3 \tilde{B}_{ij} v_i \tau_j = \text{Re} \left[\int_+ A_0^{-1}(\beta v + \tau) d\beta \right]^{-1} \int_+ \beta A_0^{-1}(\beta v + \tau) d\beta \sum_{i,j=1}^3 (\tilde{B}_{ij} + \tilde{B}_{ji}) v_i v_j, \quad (6)$$

де $\tilde{B}_{ij} + \tilde{B}_{ji} = 2 \tilde{B}_{ij}$, $\tilde{B}_{ij} = \tilde{B}_{ji}'$, v та τ - одиничні вектори; $(\tau, v) = 0$, $\int_+ (\dots) d\beta$ означає інтегрування по простому додатно орієнтованому контуру, що охоплює β корені рівняння $\det A_0(\beta v + \tau) = 0$ з додатними уявними частинами,

$$A_0(\alpha) = \sum_{i,j=1}^3 B_{ij} \alpha_i \alpha_j, \quad \alpha = (\alpha_1, \alpha_2, \alpha_3).$$

Зобразимо розв'язок задачі типу Діріхле у вигляді

$$u(x) = \iint_S \mathcal{U}^{(u)}(x, y) \mu_+(y) d_y S + \iint_S \mathcal{U}^{(u)}(x, y) \mu_-(y) d_y S, \quad (7)$$

де

$$\mathcal{U}(x, y) = \sum_{i,j=1}^3 \frac{\partial K(x, y)}{\partial y_i} \tilde{B}_{ij} v_j + \sum_{i=1}^3 C_i(x) v_i(x) K(x, y), \quad (8)$$

2) Оператор $B(y, \frac{\partial}{\partial y})$ вперше був введений М.С.Волошиною [1].

3) Це співвідношення вперше введено М.С.Волошиною [1].

а $\mu_+(y)$ та $\mu_-(y)$ - невідомі густини, для визначення яких легко одержимо таку систему інтегральних рівнянь Фредгольма другого роду

$$\mu_+(x) + \iint_S \mathcal{G}^{(v)}(x_+, y_+) \mu_+(y) d_y S + \iint_S \mathcal{G}^{(v)}(x_+, y_-) \mu_-(y) d_y S = f_+(x),$$

$$-\mu_-(x) + \iint_S \mathcal{G}^{(v)}(x_-, y_+) \mu_+(y) d_y S + \iint_S \mathcal{G}^{(v)}(x_-, y_-) \mu_-(y) d_y S = f_-(x). \quad (9)$$

Подано розв'язок задачі типу Неймана у вигляді

$$v(x) = \iint_S K(x, y_+) \mu_+(y) d_y S + \iint_S K(x, y_-) \mu_-(y) d_y S, \quad (10)$$

де μ_+ , μ_- - невідомі густини, що визначаються в системі інтегральних рівнянь

$$-\mu_+(x) + \iint_S B^{(v)}(x, \frac{\partial}{\partial x}) K(x_+, y_+) \mu_+(y) d_y S + \iint_S B^{(v)}(x, \frac{\partial}{\partial x}) K(x_+, y_-) \mu_-(y) d_y S = f_+(x);$$

$$\mu_-(x) + \iint_S B^{(v)}(x, \frac{\partial}{\partial x}) K(x_-, y_+) \mu_+(y) d_y S + \iint_S B^{(v)}(x, \frac{\partial}{\partial x}) K(x_-, y_-) \mu_-(y) d_y S = f_-(x). \quad (11)$$

Таке зображення розв'язку істотно спирається на те, що ядра відповідних інтегралів мають тільки точкову особливість в розглядуваному випадку [1]. Єдиність розв'язку сформульованих задач впливає з першої формули Гріна.

Дослідження резольвент систем (9), (11) показує, що всі полюси їх прості, дійсні та лежать зовні проміжку. Звідси впливає розв'язність систем (9) та (11) методом послідовних наближень.

Л і т е р а т у р а

1. М. С. В о л о ш и н а. Про деякі властивості одного класу сильно-еліптичних систем диференціальних рівнянь із змінними коефіцієнтами. ДАН УРСР, № 10, 1958, 1033-1036.

2. Д. П. М е л ь н и к. Фундаментальна матриця системи варіаційного типу для необмеженого простору. ДАН УРСР, № 6, 1958.

3. М. М а р т и н е н к о і М. М а р т и н е н к о. Фундаментальні розв'язки еліптичних систем у рімановому просторі. ДАН УРСР, сер. А, 603, 1968.